

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 759. Pavli Pap. Annus 3. Const. Copron. Imp. Annus 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Lata populus sapientia per dominum, Savantes studium reverentiam, hoc de ipso Tudenit.

Porro qui nimiam ciuidem Regis severitatem in crimina adiungunt, obiciunt necem fraternalm quia haud medocrem nominis suo fabis notam insulit. Laudi autem Fratris tributus: quod Ovetum civitatem in Afluribus condidit, in eaque tempore duodecim Apostolis dedicatus, diuocem pariter oitibus auctum.

Huius Regis tempore clarissime tradidit in Hispania Verum Archicopum Hispalensem, tum scriptis, tum vita iniquis: sed & celebre fuisse Perrum praesulum Toletanum, qui deratione Paschatis libellu accurate conscripsit, cum incuria disciplina in calculo diei Paschatis erat.

Quoniam tempore cum innoxiis in Gallis creatio noui Pontificis Pauli, Archiepiscopum Viennensis eius interpellata auxilium aliud Carolum Regem, pro reparacione Ecclesie Viennensis, incusum Sarracenorum valde, neque hanciem reficit, quamvis praedecessores Archeopiscopi ut vidimus alios antecessores Romanos Pontifices eisdem regaliter. Quibus acceptis litteris ab Archeopiscopo Viennensi Paulus Papa pro eadem Ecclesia et Carolum Regem littera dedit.

Denuo pacis & serenitatis, ac triumphatori filio Carolo Regi, Paulus Episcopus seruitur feruorum Dei.

Humata solertia in ueris fuis hoc rysibili mundo diffusa, rebus seruentia cui pollet, tranquillitate clavis rutilat: atq; regi Ecclesiarum etiam vige sanctarum. Quia ea semper perficiebit copia que sanitas & beneficia operacione existim. Pro quo immensius edificentur omnipotens Deus et seruus gratiae, qui vos al augmentum Catholicis Fidei conservare dignatur, atque ratione. Sciat igitur clementia vestra. Viennensem Archeopiscopum donante Ecclesia suu nobis scripta missis auctoritate se antiqua Ecclesia sua gloria exaltatione. Et cum fuerit inter clara Ecclesiarum quae catena belliis rebus unimentum. Conspicat ergo sequentia vestra, quam alit de primisque praedecessorum monistris, hoc eadem Ecclesia admodum fortior: quam soper & venerabiliter tenuerit, & de munere Apollonica vere abilitate extulit. Quis Apollonius collegam Crescentem magistrum habere meruit, & integratate fidei gloriarunt. Pro quaere, neque digni- et, ut aut dignitas: prafita & cetera: aut rebus suis temata delibera- cat. Rebus ergo bonis a Patriarcha magna Ecclesia conciliata: vestitus prouilegiis suis diuinitudine robustatu, nec vilo modo solutus, quod per currentem amorem non metu indigebit. Non ira- prestante normam in limitem Ecclesiarum fixam, quis posse- rit Pax: noster. Si benevent. Des dantes bacis pax non fuerit, erexit uox temporale regnum cum mercede sempiterna. Dextera domini clementia sua via semper vindictans protegat, & em- nus: cunctis vestris conterat sub pedibus atque conculet. hoc

Paulus.

I E S V C H R I S T I

Annus 758.

R E S U M P T O R I S annus septingentesimus uisquinq- gesimus et usque sequitur, Indictione undecima, quo Paulus Papa, concilia Ecclesia pace, ad cemeterium, qui Alijulpho obelisca Urbe, maximum detrimentum a Longobardis ut ipse suis testiflari literis inferius reci- dinioceperant, iniuriosa intentus; ne rursus Sanctorum corpora hostili manu iniuriant aliquando pati possent, contulit initio, ut quacumque illis obiecia efficiat. Sanctorum veneranda corpora, e sepulchris eleuata, in Urbem transferret. Erat inter alia vetus cemeterium, sancte Petronille dictum, ex quo idem Pontificis factum corpus eiusdem Sancta sublatum transiit apud Basilicam Vicaticam: hoc anno.

Porro de ipso in se modi Pauli Pontificis studio ita Annulatione Bibliothecarium: illi beatissima lantisfera com- pm. Anual. Ecclesiast. Tom. 9.

S E P T I N G E T E S I M U S Undesexagesimus Redem- ptoris agitur annus Indictionis duodecima, quo No- nas Februarias Paulus Papa, Apostolicas dedit litteras pro immunitate monasterij sancti Hilari Galatensis dicti sub Rauennate Ecclesie poiti, cuius quae in sua Rauennati historia recitat d' Roberti, hic intextamus. Tantum enim Pon- tificis quicunque repertii possunt, monumenta Annulis sunt atroxenda, hec enim se habent post plura de Pon- tificio munere praeclarè propofita:

Igitur de domo nostra ante horam . . . amorem sancte re- cordationis dominus & germanus noster beatissimum Stephanum,

nobis spiritualibus suis studijs, magnam solitudinem curam erga Sanctorum cemeteria inducuerat gerebat. Vide cernens pietatis eorumdem sanctorum cemeteriorum loca negligente, ac des- didice & antiquitate maxima demissa, & alia iam recte proxima: protinus eadem Sanctorum corpora de officiis dirutis exsulit cemeterio. Que cum hymnis & cantis gloriosissimis intra hanc cematorem Romanam introducens, alia conpper Titularis atque Diaconis, seu monasteria & reliqua Ecclesias condecenti studius re- conditum honor, huc Anatatis.

Perronilla sumere memoriam apud sancti Petri basilicam in Vaticano fulle, idem Anatalius inserit in codem Paulo, dum ag. de Oratorio illuc ab ipso confecto his verbis meminit: *Intra Ecclesiam illi Petri Apolloti foras iuxtas hunc cemeterium Romanam noviter Oraculam, Oratorium scilicet, in honorem sancte Dei genitrix confixum, iuxta Oratorium sancti Leonis Papae secundum fores introitum sancte Petronille, atque beatis Andreae apostoli, omnesque & diversi metalli cum alborum, vni & egiem sancte Dei Genitricis in statua ex argento deaurato, quae penitus libras C. confixus, in quo oraculo & sepulchorum figuratus, huc Anatatis.*

Dum in his effet Paulus Papa, Desiderius quoque Rex Longobardorum, &c. bono pacis bene vitis, ad religio- sa loca confluenda animum addixit. Adificare enim caput monasterium nomine sancti Benedicti in agro Bri- xianorum quod extructum latitudini locupletauit. Infuper & monasterium monialium exxit in Amulberga filiae virginis gratiam, que ibidem vitam monasticam professa est. Quod quidem cum amplissimis redditibus auxilie, rogauit Paulum summum Pontificem, ut Apollonico illud priuilegio communiret, quod & fecit. Sed hoc factum est post quinque annos, prima Indictione currente, ut data ab eodem Paulo Apollonice littera docent, que in eodem monasterio adhuc integra aleriori dicuntur. Ita quidem prosperè feliciterque abique obice nouum Regnum ab Apollonica Sede acceptum, nonni Rex Desiderius summa- remu tranquillitate, quod & felicioribus successibus est propagatum, donec ipse sanctus fuit in etatus operibus. Vbi vero summa ingratitudine in sanctam Romanam Ecclesiam arma conuertit, celsisse illi omnia infelicia, donec & ipsi Regnum Longobardorum penitus excidium defecit, sed de his inferiori suis locis.

Eodem anno egregium specime religiosissimi Regis edidit Eadhericus Rex Nordanhumborum in Anglia, cu sublimioris Christiana philosophia amore numismi remittens Regnum, Ofusculo filio relinquens illud, inter monachos proflitiocepit.

De rebus vero Orientalibus nihil preterea in Annali- bus hoc anno, nisi Perzorum Magorum velania, cum iu- niferos demones deceperunt, ut ad colum volatum ipsi- dem ipso fuerint. Et cum nudi ex eminentibus locis ad colum sepe precipites darent, perire, Porro Haballus Rex Sarracenorum in eorum primores sexdecim ani- maduertens, secum extinxit. Habet ista Theophanes hoc anno.

I E S V C H R I S T I

A n n u s 7 5 9 .

CHRISTI PAVL. PAP. 30°
719. 760. CONST. COPRON. IMP. 10. 20.Ecclesiast. PAULI PAP. 4^oCHRISTI
CONST. COPRON. IMP. 20.

Fuit signum, quod idem Episcopum aliquando ad alteri bellissima de gloriis monasteriorum semper viaticum preparare insuffit. Quoniam fratres praecepsit non audirent; et ea qua fuerant uisa non impedita per querendum manu sciam cum ad Episcopum volebant, sed ea via cum aliis rectus Episcopos ad intercessione suam, ut per uite velut in portu, ad eum ueniret. Et hoc eum proficere fecerat, ut uita eius uita esset. Et hoc uero dicitur, ut uita eius uita esset.

Tempore ergo alio idem Episcopum ad monasterium veniens, dum quadam uolentia Episcopi subiecto, fuitq; iuxtam non uicentes monachos qui fratribus in uita multo formidioris officio teruerunt. Telo quidam Cartaginis Ecclesia praefuit, et uis ad eum uolentes deprecari, ut si amictu causa (quoniam est monachorum aliquot confusione atrox simile illi erant causandi) ab eum refertur uicarii, nihil, incommuni dei famula arrogare. Competitione forte dilecti, superbi et contenti, remanent sedis preciosas uia pede conseruant; verum refrendis sibi electemur contemptu illarum vindictam. Et maxime uerbi beati Galli Confessoris quasi uratior ingreditur, et aetate ipsius uicente conseruat consilium. Quia ad salutem non uolat audiri afflictione quam alii se irrogaturum uirat et uenientibus fastidio recipit.

Nam intima et mox fortassis igni superposita feruere carent, et an die uice in tortuosa illam smaginare extempore, et non alium absumi ut nequaquam egredi potest: sed quod auctoritate apostoli uocis natura et terpi imperio prouocatum, iam alienum facte graueret, sine mora a Ecclesiastis, uelut uocem, quod decideret magisteria potest (ne regnaret et) ille impotens. Si ergo immundus fuere, natus et confusione careri, tali in quod resiliuerunt, supercedens egrediu et, et ad vicinum monasterium, quod aucto nominatur, et tunc praeceps, perduxit illi. Ubi etiam ingraueniente lingue ructum filium familiari, ut minus factorem intollerabilem fauere, ut etiam penitus impendere obsequia: facta potest. Tali itaque pena molliam, cum hoc culturam suarum et pene post aliquot dies de clausa corporis exhalant, haec enim de his VV alfridus, qui et alia imperadit admiratione digna, sed hic haec habet.

IESV CHRISTI
Annus 760.PAVL. PAP. CONST. COPRON. IMP.
Annus 4.

SEQUITVR annus septingentesimus sexagesimus de Scholasticis Indictionis, quo redditum Annales Graecorum et Emilia Syria translatum fuille facturolatum caput precursum Domini Iohannis Baptista, quod ibi diu in dictum est fuerat alternum. habet enim de his illis Theophanes: *Eodem anno vicegerum Constantini Imperatur, translatum et caput sancti Iohanna preciuaria atq; Baptista a mortuorum spiritu in templum suum Ense faciun quod ejet illigere et defensio tempore Confessio, adsciscit et latrabo ut que hodie a honoratur & adoratur, omnium fuitusatu corporis ac scilicet defensio, honoratur adoratur, & emanans effundit ambo fuitusatu qui sibi sequentes occurrit. Hec Theophanes fuit temporibus propefectus, quo rediuguntur omnes, quoniam in hac tempora euilem capitis translationem facit.*

Quod ad res Francorum pertinet, hoc anno Pipinus bellum mouer aduersus VV alpharium Aquitanum. Duxi Ecclesiarum inuidentem duco; in Aquitaniam exercitu, rerum Ecclesie iniuste ablatarum restitutionem facere, exhibito iureamento, obdubuisq; datis promittere, ipsum cogit, nec fuisse hoc anno uetus Chronicon docet, sed hoc plurib; apud Aimo in his verbis: *Vnapharum Dux Aquitanus inuenit que in sua postestate erant, et ad Ecclesias sed mense Regis confitentes persinat, et relictuus infirmis ueris ab non lacrimare edere nobis aplauso, Reges probi se per Legem suis communem et andre conseruare, continuuca fuit ad hoc spoudante contra se bellicam concitauit. Nam illuc contraria, quae aquitaniam ingressum, bello se res & infinita Ecclesia-*

Annal. Ecclesiast. Tom. 9.

PAULI PAP. 4°
CHRISTI
CONST. COPRON. IMP. 20.

760.

rum ex ecclesiis prouianunt. Cumq; in bella quod Theodozio uicta posuit capi et confidit, Vnapharum in bello certamen ales, missa ad tegeum legatione fondebat se imperatoris fiduciam, Ecclesiarum professores et res debitis redditorum, obiles qui imparentur daturam. Dedit etiam primordia genti datus Alagorum et Iberorum, & hoc facta communis contra se Regi auctoritas mitigavit, ut statim bella desisteret. Nam accipit eisdem, qui ad fidem promissionis suam datus sunt, ut eis bello diffinit domum, reverent domum exercitus in villa Carissimo biam uit, in qua & Natalem Domini & Pascha celebrant, huc ipse pergit, vero dicere de perfidia Vnapharum qui perierunt, redire Ecclesiis qui profligate, reculante, a deo ut opus fuerit rursum anno sequenti Pippinum exercitum comparet, ac iterum post annum aduersus eum in bello agere, cum tandem anno Redemptoris septingentesimo sexagesimo quinto eodem occio perire, tota potius est Aquitanus.

Sed hic opportunè reddenda putamus quia Hincmarus Rhemensis Episcopus scriptis in priori translati S. Remigij de his quia eidem Pipino iam in Regem inuncto accidere. At primum meminisse debemus, quia d'ea sunt superioris, concilium eidem Pipino a Romario Pontifice, ut alata ante quendam bona Ecclesiastica, anno per solito centi, retinere potest. Sed quid ipsi accidit, cum Villam a S. Remigio donaram Dei Genitricis Mariae Ecclesie sub codice perfolendo centi vendicare veller, ab eode aucto- re hic accipit. Procerus deniq; tepris Pipinus Rex, Catil Magui Pater, solent Episcopos Laudentem villam, quia amicis suis antea dictum, accipere quod sub centi sunt & alia quod amicis fecerat: uent in canuere. Vbi cum dormiret, uenit ad eum S. Remigio, dicens: Tu quid hi facis? Quaretra ieiuiu hanc villam, quam sub te donata bona dedi: quia me ego Ecclesie Dominae, sancte & Dei Genitricis donavi? & Iag. dicit eum sati distri- tui, a vi liones polvora in corpore eius apparet. Et cum dispara- rat S. Remigio, Pipinus validus correptus febre, quam ocyro ad illa villa reuertit, quia ebrie non parvo tempore laborauit. Et deinde Princeps Regni vixit ad moderna tempora uicem manu, lucet nec in Codicis, vel Inlaco, nisi Ludovicus Rex Germanorum quando super fratrem suum Carolum Regnum eius uoluisti, in Inlaco manu. & in die cruentarum patet ante ipsum factum fugiens viceca- sit, huncque Hincmarus.

Sie Deus corripit voluit filium quem diligebat: quod si qui acrigit talis haud experti sunt uictiorum, memini- nisse debent ab Apostolo dicimus, non est esse filium, qui non est sub disciplina. Nam ad Hebreos 8: *Quem diligit Dominus capigit, flagellat autem omnem filium quem recipit: tamquam filius uobis offert se Deus: Quis enim filius quem non corrumpit pater?* Quod si extra disciplinam est, cuius participes facti sunt omnes: ergo aduersi & non filii est, ut ex iis intelligas, quam male agitur cum illis, qui d'icunt peccauit & quid multi accidit tre- b' reporte quod non sint filii, sed reprobri, non filiorum flagello ad emendationem, sed paratis diabolo & Angelis usus ad perpetuam damnationem supplicio: tunc punien- ti. Sed ec' hinc inominis oportet diu anathematis, quod in suo fanticus Remigio scribit: voluit testamento aduersus Reges Francorum, si quis ex eis quis Ecclesiis donara es- sent, aliquid quo modo surripere auctis esset. Qui ipius Rex maximus p'is ut filius a Deo correptus, r'atum ab- fuit ut quoque honesto titulo res Ecclesiarum acciperet, ut potius aduersus eos, qui ea terribiliter inuidere, mos vin- dex infurget: ut factum vidimus aduersus quem diximus Aquitanum Duxem. Dicunt homines, quam pericu- losi fuit ubi annuo prætempore cœla, siue alio modo laicus homo possidat res Ecclesiæ, quas sapientia inuitat ac nolens, fatigatis precibus, vel alio compulsius occasionibus, vel deceptus fallax iuslacionibus Pontifex Ro- manus illis possidendas indulget.

274

III.

CORRIPL-
TVR A. S.
REMIGI
PIPINVS
REX.

IV.

2 Heb. 12.

b Eccl. 2.

M. 3

IESV